

מזל טוב בריבוע

עורך-התוכניות הפופולארי ביותר כיום בשידורי ישראל הוא, ללא ספק, **כני דורקביץ'**. האיש שמציע לנו את מיצ' עדיי-פוזמניס ברשת ג' ואחראי על שירי זמרי הפופ כה, עושה את עבודתו נאמנה, ולמרות שהיה תל-אביבי מושבע, הוא כיום על תקן של ירושלמי מושבע עוד יותר. וכדי להוכיח לעולם שירושלים היא-היא העיר של מהיום ואילך, הלך עם אשתו **מרגו** — שגם היא עובדת שידורי-ישראל ושבצעם שם הם הכירו, בין התקליטים, והם קנו לעצמם דירה בירושלים. ובכן, שלא יהיו לכם ספקות בעניין, בני זמרגו הפכו ירושלמים לכל דבר, ומכאן שגם התינוק שידיר שיגנה מעיניהם בקרוב, יהיה גם הוא ירושלמי קטן למהדרין. אז מזל טוב כפול ומכופל.

יובוא

של אהבה

כמה חסרה לי הסבתא החכמה שלי. מדי יום יוצא לי להיזכר בדברים שהיא לימדה אותי, ומדי יום אני מגלה מחדש כמה הייתה הזקנה חכמה באמת. פעם אמרה לי: "חביבתי, בכל פעם שראי בחור ובהורה זולכים יד-ב-יד, תדעי על בטוח שיש להם אהבה בלב!"

וכן, יום אחד נפקחו עיני וראיתי את **צבי ("קיקי") רוטשטיין** היפה, מטייל כשירו בידה של צעירות עליוה. זה ש' העיניים שלהם דיברו בשפה זרה לא-כתי כך הפריע. אבל מה? הידיים דיברו בשפת הסבתא שלי, ומייד הובהר לי שמדובר כאן בהרבה יותר מסתם ידידות חאלטוריסטית רגילה.

כמינהגי הרכיילאי ניגשתי אל קיקי, הצגתי את עצמי ושאלתי: "מה הסיפור?"

התוספתן של רפי

תסמכו על **רפי נלסון**, שאם הוא עושה משהו, אז הוא עושה את הכי טוב תמיד. והנה, מסתבר שגם כשהוא חולה הוא הולך עד הסוף. למי שעדיין לא יודע, רפי עבר בשבוע שעבר ניתוח וכרתו לו את התוספתן. כן, גם לגדולים זה קורה. התקף סתם כך, באמצע הלילה והוא הובהל לבית-החולים ושם מצא אותו חברו, הרופא **אביעזר ריפין**.

רפי התעורר מהניתוח השכם בבוקר, כשפיו יבש וראשו כואב, והדבר הראשון שאמר היה: "אני רוצה בקבוק בירה." כשהסבירה לו האחות התורנית שזה אסור, ומה פתאום בירה לאדם שזוהי-עתה התעורר אחרי ניתוח, אמר לה רפי שרק בירה תעמיד אותו על הרגליים ותעשה אותו בריא.

אבל האחות, שבבית-הספר לאחיות לא לימדו אותה מי זה רפי נלסון ומה עושה לו הבירה, לא היתה מוכנה לשמוע ולתת לו את התרופה הנלווית המפורסמת, שמחזיקה אותו על הרג-ליים כבר שנים רבות, ובכמויות אדירות. הקים רפי קול צעקה רמה, הבהיל את הרופא למיטתו, ודרש בכל תוקף את הבירה שלו. ולא תאמינו, הרופא אישר לו את העניין, כי אחד ותיק כמוהו באילת, שמכיר את רפי כלי-כך הרבה שנים, מבין ויודע שהבירה היא-היא הרפואה השלמה בשבילו. והנה זה פלא, הבנאדם נעמד על רגליו בריביום, וכבר הרגיש כמו נמר. רק למען הסדר הטוב השאירו אותו עוד איזה יומיים להסתכלות ואחר-כך שיחררוהו לשמש ולבירה שלו וכמובן לחגיגות, כי ידוע שבמקום שבו כולן מסתובבות בלי החלק העליון של הביקיני הזעיר, ובמקום שבו הרבה שמש והרבה ים והרבה בירה, שם מקומו הטבעי של רפי.

אבל הבנאדם גם יודע להגיד תורה בצורה יפה ואוריגינאלית. הוא קם וערך לכבוד הדוקטור מסיבה בביתו האכסוטי, מסיבה עם משקאות כדי המלך, סלט בגודל בריכה והרבה-הרבה קבאי-בים, ומי לא היה שם? כמובן, מהנכבדים והזורקים של אילת, אבל גם כמה תל-אביכים ארעיים שבאו לתפוס שלוה ושמש, כולם חשובים ועליונים שבילו בנעימים עד ארבע בבוקר, ואחר-כך התפזרו לבתי-המלון שבסביבה.

רפי נלסון
הדיח כלים

ורק **אידנה גור**, הפסלת מלוסי-אנג'לס שידה לא רואה מים כל השנה, נשארה לעזור לרפי לנקות ולסדר, ועמדה והדיחה כלים עד זריחת החמה, ומובן שלישון הם לא ישנו השניים האלה. מייד אחרי שהבית קיבל צורה של ניקיון, קמו ונסעו לכפר, וחזרו לשיגרה של המון כיף בשמש. מי שלא היה, הפסיד, ומי שרוצה, יכול לראות את הצלקת הטרייה של רפי כשהיא שופה ויפה, כי הוא מציג אותה ל-ראייה בגאוה.

סוף לא טוב

יהלום ושמו אכזבה

אבל היא אחת כזאת בלי אמביציות, מה לעשות.

הבעל החכם, לעומתה, עושה מחייו חגיגה אחת גדולה, ומשמעות שהגיעו אלי מחו"ל למדתי שיש לו שם, כבר כמה שנים, אחת קבועה שאיתה הוא חי ולה הוא שומר את עצמו. אבל, המצפון עובד, כנראה, אצל הגבר הזה שעות נוספות, ובפעם האחרונה שחזר מחו"ל הביא לאש-יתן יהלום אחד, גדול, מרשים משהו יוצא-מן-הכלל.

יצאה האשה מעורה משימחה, כי מחוזה כזה מצא המלומד היה באמת יוצא מגדר הרגיל, והיא הרי לא רגילה ממנו ליחס כזה. לקחה את היהלום לצורך, ואמרה לו שהיא רוצה טבעת מזהב כשהיהלום הענקי הזה במרכזה.

ביום השיבוך היא באה עם היהלום ועם חברה צמודה, לחוות במריעניה כיצד משבצים את היהלום שלה בטבעת החדשה.

אבל אוי לו לאיתו רגע, הצורך רק הת-חיל בעבודתו, והיהלום הנפלא התפרק לגורמים. נכון, רבותי, הוא לא היה מעולם יהלום, אלא חיקוי-זכוכית פשוט. האשה האומללה חזרה הביתה עם טבעת-זיהוב, בלי היהלום, ועם טונות של כאב ובכי.

מה לעשות, אי-אפשר לדרוש מבעל ש-ישתנה סתם כך, ביום בהיר אחד, נכון?

סליחה,

טעות דפוס

לא לון לוי

במדורי זה, לפני שבועיים, נפלה טעות דפוס מרה בסיפור על **אלון לוי**, במקור הופיע המישפט "הפסיק להתרגש" אבל משום-מה, בדרך לדפוס, יצא לאור הופסון של האותיות, ונכתב, "הספיק להתגרש".

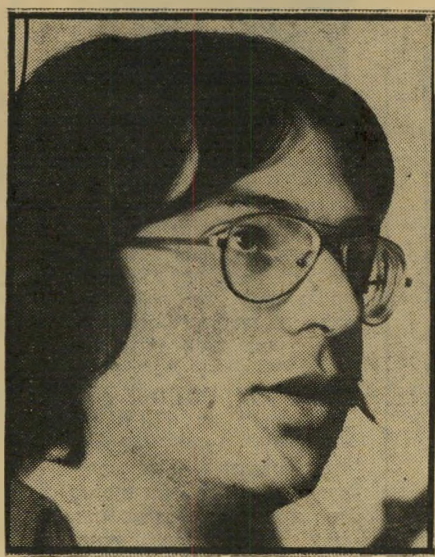
או רבותי, לא דובים ולא יער. אלון לוי מעולם לא היה נשוי, וגם לא היו לו שום תוכניות נדון. הוא צעיר, חתיך, מלא מרץ לשאפת, ואין לו שום כוונה לכתוב את עצמו בשיא פריחתו. סליחה מראש, על כל עוול שאולי נגרם לו עקב טעות זו. קורה.

קיקי רוטשטיין ואניטה
נתפסו וניכוו

מדברת עברית שוטפת. היא פשוט למדה בכרואיל בבית-ספר יהודי ושולטת בשפה, מה-גם שקיקי עוזר לה להתאקלם בארץ, כי הוא מתכנן לטווח ארוך. אניטה עדיין אינה עובדת, אבל לרוץ עם קיקי מהופעה להופעה ולדאוג לבית ולו, זו כבר תעסוקה מכובדת מאד מזכות עצמה. מה יילד יום אין איש יכול לנבא. אבל בטוח שעם העיניים הגדולות והיריר קות שלה היא שבתה כהוגן את ליבו של אחד מרווקיה הנודעים של הארץ. לכן, חביבותי, אין לעת-עתה צ'אנס. הרי בחור תפוס חזק, ושתלמדו: כשרואים זוג מטייל יד-ב-יד עם כלככים נוצצים בעיר-ניים, זיכרו את סבת-החכמה ודעו לכם שזוהי אהבה לשמה.

כן, רבותי, מסתבר שהסבתא שלי צדקה. טוב יש סיפור, ולא סתם. אלא כזה רציני עם טונות של אהבה כמה וכמה, ועוד מיובא ישר מבראזיל. קיקי הכיר את נערי תו, **אניטה שיר**, כאשר שהה בבראזיל עם להקתו בסידרת הופעות. הם הכירו, נתפסו וניכוו, ומייד הגיעו למסקנה ה-מובנת מאליה שבראזיל רחוקה מאד מ-ארץ-הקודש, ואין אפשרות טכנית להמשיך לפתח מערכת יחסים רצינית ממרחקים כאלה. קמה לה אניטה, עזבה הכל מאחרי גבה, עלתה על המטוס הראשון והתמקמה בנות-יות בביתו של בחיר-ליבה, שחיכה לה בקוצר רוח. כשפניתי לאניטה באנגליה ענתה לי היא בעברית, והתברר שהיא

אלון לוי
עוב

המנהל המוסיקלי של הכל עובר חביבי וזוי מככת בבואר הגדול. אלא מאי, לא תמיד הכל ורוד, ולצערי עלי לבשר לכם על פירוד סופי בין בני-הזוג הלז.

מהי בדיוק סיבת הפירוד איני יודעת, כי הם לא מרחיבים את הדיבור בנושא. אבל זאת לדעת: אלדד עזב את דירתם ה-משותפת, וכיום זוי גרה שם לגמרי לבדה. באמת חבל.